

Gerda Hoeve  
Bovenover 5  
1025 JH Amsterdam  
020-6344436  
gerdahoeve@hotmail.com

# Werken in de Cleft

Nieuwsbrief van Gerda Hoeve  
December 2005



Contactpersoon:  
Nellie de Jong  
Lemsteraak 2  
1991 XL Velsbroek  
023-537 37 97

## Johannes 14 vers 26:

Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb.

# H

**Hallo allemaal,**

Deze keer niet zo veel nieuws vanuit Amsterdam, maar nu eens vanuit een ver land uit het oosten: China.

Eigenlijk weet ik niet goed waar te beginnen... zoveel indrukken, zoveel gezichten, zoveel verhalen. Laat ik nog even hier in Nederland beginnen. Kim (mijn collega in de Cleft, huisgenoot en vriendin) en ik waren gevraagd om samen met een muziektherapeute naar China te gaan om te praten met meisjes die in een sekte hebben gezeten en daar misbruikt zijn. Om veiligheidsredenen kan ik niet uitleggen door wie we waren uitgenodigd en op wat voor manier zij daar werken.

Voordat we erheen gingen hadden we gehoord dat we de eerste twee dagen een aantal leiders van de ondergrondse kerk zouden gaan trainen over het onderwerp 'misbruik' en dat we de overige dagen met de meisjes door zouden brengen. De muziektherapeute zou de lessen op zich nemen en tijdens het reizen zouden we alles nog eens doornemen.

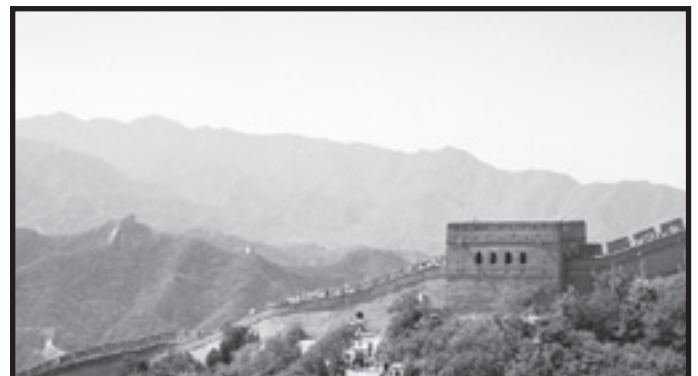
Het was niet gemakkelijk om me voor te bereiden. Wat wist ik nou? Goed, door een studie weet ik wel het een en ander, maar hoe gaan ze daar mee om in China; hoe zitten zij in elkaar; hoe reageren zij op ons als mensen uit het westen... enz. Een hoop vragen en weinig antwoorden. Alle drie hadden we de indruk dat wij niet veel zouden kunnen doen, maar dat God het allemaal moest gaan doen, door ons heen.

Een week voordat we zouden vertrekken had ik de pech dat ik mijn enkelbanden scheurde, en Gefke (de muziektherapeute) haar man kreeg een paar dagen voordat we weggingen een niersteenaanval en moest misschien opgenomen worden... Het begon er op te lijken dat we middenin een strijd terecht-gekomen waren. Hoe dan ook, op woensdag 21 september kwamen we aan in Beijing. Gelukkig werden we opgewacht door onze tolk, Annie, een meisje dat ik al eerder dit jaar in Amsterdam had ontmoet. Zij is Chinese en heeft Engels, Italiaans en Esperanto gestudeerd. Met de bus reden we naar het centrum van de stad en na wat zoeken belandden we in een 200-jarig traditioneel hotel. Naast het hotel was een piepklein restaurantje met als specialiteit: hondenvlees (heb ik niet gegeten hoor!)



**Net aangekomen uit Nederland, ervaren we de Chinese keuken. Mmmmm, lekkerder dan de Chinees hier op de hoek...**

De mensen zijn er erg vriendelijk en behulpzaam en hebben leuke, interessante, maar ook heel vreemde gewoonten. Zo is het de gewoonte dat als er iets in je keel zit of kriebelt, je uitgebreid je keel schraapt, alles wat zich daar bevindt, wordt dan in de mond verzameld en met enig geweld op de grond uitgespuugd. Maakt niet uit waar je bent, al zit je in een restaurant. Goed, met dat geluid werd ik de volgende dag wakker. We hadden één volle dag in Beijing om te wennen aan de tijd en zo konden we dus ook nog even de toerist zijn. Met de trein en bus zijn we naar de Chinese muur gegaan. Toen ik erop liep kon ik maar niet geloven dat ik daar was. Wie had nou ooit verwacht, dat ik daar nog eens zou komen?



**Tweeduizend jaar is aan deze muur gewerkt**

Al vroeg staan we de volgende dag op en gaan per riksja, taxi en bus naar het station. Na ongeveer een halve dag maïsvelden te hebben gezien, arriveren we in het stadje waar we moeten zijn. We worden opgewacht door enkele gemeenteleden en worden per taxi naar een restaurant gereden. Daar zouden wij wachten op onze contactpersoon. Deze bracht ons op de hoogte van de laatste ontwikkelingen en vertelde ons dat de groep aan wie we de eerste twee dagen les zouden geven naar huis was gegaan om veiligheidsredenen. Het is namelijk verboden



**Gods liefde met elkaar delen, wat is er nou mooier dan dat?**

om (christelijk) onderwijs te ontvangen van mensen uit het buitenland. We moesten wachten tot het donker werd en werden met taxi's naar ons gastgezin gebracht, waar we hartelijk werden ontvangen. De volgende ochtend ontmoetten we 13 meisjes, waarmee we later een hechte band kregen. Door een aantal groepsgesprekken kregen we een beeld van wat voor dingen er allemaal binnen de sekte hebben gespeeld. Voor mij persoonlijk erg overweldigend en nog kan ik soms niet begrijpen dat één persoon zoveel macht heeft gehad. Deze meisjes waren al op jonge leeftijd (vanaf ong. 12 jaar) in de sekte terechtgekomen en mochten geen enkel contact hebben met hun ouders. De meesten waren door hun ouders of één van de ouders gebracht met de bedoeling dat hun kind daar opgevoed zou worden en evangelist zou worden. Een soort Samuël roeping. Ik kan me niet voorstellen hoe dat geweest moet zijn om door je ouders ergens achtergelaten te worden en vreemden vertellen je wat je moet doen.

De controle binnen de sekte was erg streng. Iedereen lette op iedereen en dagelijks werd een verslag aan de leider gegeven wie wat had gedaan en wat er was gezegd tegen elkaar. Ook hadden de meisjes contracten moeten ondertekenen met hun eigen bloed. Zo had je een huwelijkscontract, waarin je verklaarde dat je niemand dan alleen de leider toebehoorde. En als je dacht dat iemand je leuk vond, dan moest je die publiekelijk in het gezicht slaan. Als je wat verkeerd had gedaan, dan werd je tijdens een bijeenkomst publiekelijk vernederd en iedereen moest iets slechts over je zeggen, of het nu waar was of niet. Het was een eer om iemand zwart te maken en als je dat niet deed, werd je als verrader bestempeld.

Er zijn vreselijke dingen gebeurd en ik denk dat we nog niet eens alles weten. Tijdens het zingen kregen we (Gefke, Kim, onze vertaalsters en ik) bepaalde indruk-

ken van wat er was gebeurd. Ik denk echt dat de Heilige Geest ons en hen inzicht wilde geven. Toen we met de meisjes onze indrukken deelden, werd er veel, heel veel gehuild want alles wat we deelden, was hun overkomen. Nog nooit heb ik de Heilige Geest zo sterk ervaren. Het is waar wat er in de Bijbel staat, dat Jezus terugging naar de hemel, naar zijn Vader, maar dat Hij een Trooster heeft gestuurd om zo zijn kinderen bij te staan. Er is veel gepraat, gehuild, gebeden, getroost, gezongen en ook gelachen.

Tijdens onze gesprekken kwamen we er ook achter hoe klein de algemene ontwikkeling is. "Waar zitten je londen?" "Krijg je aids als je iemand aanraakt of naast hem loopt?" "Hoe ziet je lichaam er vanbinnen uit?"

### **terug in Nederland...**

Met gemengde gevoelens ben ik nu weer terug in Nederland. Gemengde gevoelens, omdat we niet weten wat er verder met deze meisjes gaat gebeuren... Door omstandigheden kunnen ze geen van allen naar hun ouders, kunnen ze niet blijven waar ze nu zijn en kunnen ze geen baan zoeken omdat ze nauwelijks een opleiding hebben gehad. Gemengde gevoelens, omdat ik weet dat er op z'n minst nog 110 meisjes zijn die hetzelfde is overkomen. Gemengde gevoelens dat in een land als China waar de ondergrondse gemeenten toch met het juiste doel voor ogen beginnen en dat dan sommige vallen in de handen van macht, geweld, rijkdom en perversie... Laten we voor deze kerken blijven bidden dat God het middelpunt blijft, door alles heen.

Graag wil ik iedereen bedanken die voorbede heeft gedaan tijdens de reis en iedereen die het mogelijk heeft gemaakt dat ik naar het oosten kon gaan. Jullie maken deel uit van wat God daar heeft gedaan!

Speciaal wil ik mijn kerkgemeente Haarlem bedanken voor de originele dienstenvetling die ze hebben gehouden om zo wat extra geld binnen te laten komen. Tot om te mogen ervaren dat zoveel mensen zulke originele diensten aan elkaar hebben verkocht. Ook is de koffie/thee/melk/suiker en een hele hoop koekjes enorm door de Cleft gewaardeerd. Heel erg bedankt!

Hartelijke groet,

*Gerda Hoeve*



#### **Dank God voor:**

de reis naar China  
extra inkomsten  
het feit dat de duistere praktijken in de rosse buurt steeds meer aan het licht komen

#### **Graag gebed voor:**

de kerstactie in de Cleft  
de ondergrondse kerk in China  
een goede samenwerking tussen alle organisaties/  
kerken die in de rosse buurt evangeliseren.